

## 1. értékelési szint

### A. Faállomány-összetétel

A faállomány-összetétel egyes elemeinek (őshonos állományalkotó, termőhelyhonos elegy, idegenhonos, idegenhonos agresszív, termőhely-idegen és nemesített fajok száma, ill. elegyaránya) értelmezéséhez külön elfogadott táblázatok állnak már rendelkezésre (lásd pl. Magyarország erdészeti tájai, ill. az újabb Az egyes termőhelytípus-változatokon alkalmazható célállományok c. kiadványokat).

### B. Faállomány-szerkezet

Az értékeléshez használt indikátorok: az alsó és a felső lombkoronaszint záródásának átlaga, a lombkoronaszint záródásának minősítése és mintázata, a korszerkezet, az elegyedés módja, az eredet, a keletkezés módja, valamint ajánlottan a méretes élő- és holtfa jelenléte.

### C. Cserjeszint

A cserjeszint borítása és mintázata, továbbá ajánlottan az idegenhonos, ill. agresszív idegenhonos fa- és/vagy cserjefajok jelenléte a cserjeszintben a vizsgálandó indikátorok.

### D. Károsítás

Mindazon károsításokat, melyek emberi hatás révén lépnek fel, és a természetesség egyes elemeiben tetten érhetőek, természetességet csökkentő tényezőnek tekintjük, és fellépésük arányában pontozunk. Ezek a következők: fakitermelés kéregsebzései, a korona imissziós károsítása, a talaj károsítása, vad által okozott kár, egyéb károsodások.

## 2. értékelési szint

A 2. értékelési szintben az egyes kritériumokon (faállomány-összetétel, faállomány-szerkezet, cserjeszint, károsítás) belül vetjük össze az oda tartozó indikátorokat, s ezek súlyozásával kapjuk meg a kritérium összesített természetességi mutatóját. Az 1. és 2. értékelési szintben – területi okok miatt – az üzemtervi adatforrásokat, a természetesség szempontjából történő értelmezésüket, pontozásukat, ill. súlyozásukat, a számítás menetét nem közöljük.

## 3. értékelési szint

A 3. értékelési szintben a kritériumainkat vetjük össze, súlyozásukkal kapjuk az erdőrészlet természetességi mutatóját, aminek részleteit itt bemutatjuk. Az egyes kritériumok (A, B, C, D) nor-

mált értékeit szorozzuk (súlyozzuk) a táblázat megfelelő adataival, majd az eredményeket összegezve kapjuk az erdőrészlet természetességét.

| Kritérium             | Súlyérték |
|-----------------------|-----------|
| Faállomány-összetétel | 35        |
| Faállomány-szerkezet  | 35        |
| Cserjeszint           | 15        |
| Károsítás             | 15        |

**Az erdőrészlet természetességi mutatója** =  $(35 \times A\% + 35 \times B\% + 15 \times C\% + 15 \times D\%) / 100$

A fentiek szerinti, a teljes hazai erdő-takaróra (a teljes erdőállomány adattárra) elvégezhető értékelés módszerét először 2005 nyarán egyeztettük az akkori ÁESZ központ munkatársaival. A következő, javított változatot 2006 augusztusában küldtük el, amely használatának előkészítését (a módszer algoritmizálását) a központ munkatársai el is kezdték. Az adattárba való bevezetés később elakadt, újabb egyeztetés után – már tekintettel az új erdőtörvényre is – 2009 júniusában álltunk elő a módszer újabb verziójával, remélve, hogy a gyakorlat irányában utat találunk.

# A NyME Erdőmérnöki Kar Közleménye

Örömmel tájékoztatjuk az erdészszakma képviselőit és minden szakmánkkal szimpatizáló magán- és jogi személyt, hogy az egységes, osztatlan erdőmérnökképzés visszaállításáért folytatott törekvéseink sikerrel zárultak.

Az elmúlt napokban az oktatási miniszter rendeletben tette közzé az erdőmérnöki szak Képzési és Kimeneti Követelményeit (KKK), majd a Magyar Felsőoktatási Akkreditációs Bizottság jóváhagyta a szakindítási kérelmünket.

**A 2010/2011. tanévtől az erdőmérnöki szak újra ötéves képzésként indulhat.** Ezzel a következő tanévtől az oktatást a 200 éves hagyomány alapján kialakult ökológiai-műszaki-ökonómiai hármas egységben kezdhethetjük meg. Tantervünket a szakma javaslatainak figyelembevételével a közeljövőben véglegesítjük. Az oktatási minisztérium javaslataival összhangban, jövőbeni legfőbb törekvésünk az elitképzés irányába elmozdulni, ami a felvételi követelmények fokozatos emelését is jelenti. Meggyőződésünk,

hogy a szakma társadalmi megbecsüléséhez, felemelkedéséhez ezzel járulhatunk hozzá, ezzel kell hozzájárulnunk.

Ugyanakkor tudatában vagyunk annak, hogy a képzés minőségének javítása, az oklevél rangjának emelése megfelelő középiskolai előkészítéssel és intelligenciával rendelkező felvételizők nélkül elképzelhetetlen. Az erdőmérnökképzés több európai fórumon elhangzott általános válsága közepette, az erdőmérnöki szakra jelentkező Európa-szerte csökkenő hallgatói létszám ismeretében nem kis kihívás a felvételizők megnyerése e szép szakma művelésére. Ebben fokozottan számítunk a szakmai szervezetek segítségére, arra, hogy ki-ki működési helyén, tevékenységi területén, helyi ismereteit és kapcsolatait kihasználva segítségünkre lesz a szakma népszerűsítésében a középiskolások és szülők körében. Azon kevés szakok közé tartozunk, amelyek még mindig országos beiskolázást végezhetnek, ennek előnyeit ki kell használnunk.

Bízunk abban, hogy a jövőben a természet iránt érdeklődő fiatalok felismerik és kihasználják az osztatlan erdőmérnökképzés előnyeit, többek között azt, hogy az érettségi vizsga után ötéves, megszokás nélküli képzésre nyerne felvételt, a mesterszakkal egyenértékű (régén egyetemi szintű) oklevelet kapnak tanulmányaik sikeres befejezését követően, miközben nem kell még egyszer felvételi eljárást kezdeményezniük. Nem utolsósorban pedig, a munkaerőpiac igényeinek megfelelő számú tervezett hallgatói létszám következtében a végzetek elhelyezkedési lehetőségei kiválóak.

Az erdőmérnökképzés történetének e sikeres mérföldkővé elérve és most már előretekintve, még egyszer köszönetünket fejezzük ki az erdészszakma minden képviselőjének azért az áldozatos munkáért, amellyel az erdészeti felsőoktatás színvonalas folytatásában az Erdőmérnöki Kar segítségére voltak.

Jó szerencsét, üdv az erdésznek!

**Prof. Dr. Náhlik András**  
dékán